

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. VII. Secunda Congregatio Generalis. Pestilentia Taurinensis. Fundatio domorum, Florentiæ, Ferrariæ, Messanæ, & Panormi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

178 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
dicens Camillo: *Currebatis benè: quis vos con-*
turbauit? Ad extremum re sic decisa, cum ea
Congregatio tres menses tenuisset, habitis
semper de re iam dicta, siue de modo exer-
cendi instituti, non autem de eius substantia
(quæ nullam habuit vñquam difficultatem)
disceptationibus finis est impositus. Perfi-
xit tamen bonus Pater constans in sua sen-
tentia, firmiter in Deo confisus, impetra-
turum se aliquando quod desiderabat. Sed
ipsius Congregationis tempore Romam alla-
tum est, natam esse in Prouincia Taurinensi
grauem pestilentiam, atque eius Ducem om-
ni ope suis subditis auxiliandi cupidum, in
mandatis dedisse suo Romæ Legato, vñ
apud Clementem VIII. Pontificem sollici-
tè ageret de mittendo illuc nostrorum bono
numero. Quod cum Pontifex Camillo per
Illustrissimum Dominum Carugi (qui post-
eà fuit Archiepiscopus Pisanus) significasset,
incredibile dictu est quantam ceperit tota
Religio ex ista postulatione voluptatem.
Tum enim plurimi ad eam Prouinciam,
quamuis periculi plenissimam, vltro se offer-
re, alij missis litteris, alij datis in ipsa Congre-
gatione ad memoriam schedulis, alij flexis
coram Camillo genibus, ad dictam pestilen-
tiam mitti deprecabantur, rati nimirum, se
illius mortis beneficium lucraturos, quæ
tanta

tanta cum martyrio esset affinitate coniuncta. Quibus & ipsemet Camillus primum se esse velle in eo genere charitatis, tamquam aliorum caput, declarabat. Hac tanta nostrorum intellecta promptitudine, mirificè recreatus est Pontifex, cum nouam in Ecclesia Dei exurgere conspexit cohortem tam inuictorum hominum, qui sancta æmulatione certatim contenderent morti occurrere. Denique omnibus iam comparatis, & Religione in promptu habente electos quindecim numero, partim Patres, partim Fratres, Legato renuntiatum est, ne mitteretur, non solum quod pestis se remitteret, sed etiam quod ipse Dux ab Henrico Quarto Rege Christianissimo cum ingenti exercitu impeteretur, propter ius quod in Marchionatum Salinarum prætendebat. Ita in opus non exijt ista sancta & prompta nostrorum voluntas. Bellum verò illud, & ius quod prætendebatur, insigni prudentia & dexteritate Petri Aldobrandini Cardinalis, qui erat nepos Clementis VIII. Pontificis, compositum fuit. Cum esset in hoc statu Religio, eiusque fama longè lateque dispersa in varias emanasset Prouincias tam in Italiae quàm extra Italiam, non paucae litteræ à diuersis ciuitatibus, immò & ab ipsa vsque Hispania ad Camillum, uenerunt, flagitantes, ut aliquos è no-

180 VITÆ P. CAMILLI DE LÉLLIS
ftris in eas regiones fundandæ inibi Religio-
nis gratiâ , mittere dignaretur. Quin & Ro-
mæ Cardinalis Ioiosa multis contendit ab
eodem obtinere , vt nonnullos in Franciam,
& speciatim Tolosam, in sui Archiepiscopa-
tus sedem, ablegaret. Quorum omnium tot
expostulationibus cùm aliqua saltem ex
parte vellet Camillus annuere , primum
mense Octobri anni M. D. XCIX. mihi
Florentiam P. Hadrianum Barra cum tri-
bus aliis Sociis: vbi à domino Rudolpho
Bardo, cum consensu Serenissimi Domini
Ferdinandi magni Ducis Terzo, concessa est
domus, & templum S. Gregorij. Eodem
mense, vrgente Comite Hercule Beuilac-
qua, missus est P. Petrus Barbarossa Ferra-
riam: vbi Reuerendissimus Episcopus Fon-
tana in his initiis habitationem assignauit in
Xenodochio S. Annæ, donec postea nostris
attribuit locum & Ædiculam diuæ Virginis.
Decembri autem insequenti amandatus est
in Siciliam P. Franciscus Antonius Niglius,
cui paullò post Illustrissimus Senatus Messa-
nensis tria millia ducatorum ad ædes com-
parandas contribuit. Deinde anno M. D. C.
mense Iunio profectus est idem P. Niglius
Panormum, vbi similiter à Prorege Domi-
no Bernardino de Cardines, Duce Naque-
dæ, & à Nobilibus eiusdem Gubernatoris
asse-

asseclis donata sunt, ad comparandam illic & fundandam domum, duo millia ducatorum & quingenti. Missi etiam sunt sub idem tempus in Hispaniam & Franciam, Pater Cæsar Boninus Madritum, & Pater Nicolaus Clemens Tolosam. Qui tamen certis de causis, quòd istæ duæ fundationes eo tempore minùs necessariæ, minùsque Ordini vtilis iudicaretur, reuocati sunt. Consilium enim fuit, bona priùs fundamenta Religionis in Italia, vbi ipsa nata est, iacere; deinde verò & in alias Provincias trans-montanas eam deriuare ac dilatare.

CAPVT VIII.

Contagio Nolana, in qua Sacerdotes quinque è nostris, contractâ in seruitio infectorum pestilentia, mortem oppetierunt.

CVM digni habitus non fuissent nostri ardentem suam charitatem aduersus peste infectos in Taurinensi prouincia exhibere, dignata est eos diuina Maiestas, alibi aliàs consolari: in illa scilicet Nolana contagione, quæ paullò post, hoc est, anno millesimo

M 3 sexcen-